

TEISINGUMO TEISMO (septintoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. kovo 6 d.(*)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Apmokestinimas – PVM – Direktyva 2006/112/EB – 17 straipsnio 2 dalies f punktas – Sąlyga, susijusi su prekės grąžinimu į valstybę narę, iš kurios ji buvo iš pradžių išsiųsta arba išgabenta“

Sujungtose bylose C-606/12 ir C-607/12

dėl *Commissione tributaria provinciale di Genova* (Italija) 2012 m. spalio 30 d. sprendimais, kuriuos Teisingumo Teismas gavo 2012 m. gruodžio 24 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinius sprendimus bylose

Dresser Rand SA

prieš

Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli di Genova

TEISINGUMO TEISMAS (septintoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. L. da Cruz Vilaça (pranešėjas), teisėjai G. Arestis ir A. Arabadjiev,

generalinį advokatą J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį,

išnagrinęjųs pastabas, pateiktas:

- *Dresser Rand SA*, atstovaujamos avvocato P. Centore,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos avvocato dello Stato A. De Stefano,
- Europos Komisijos, atstovaujamos D. Recchia ir C. Soulay,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą susiję su 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1, toliau – PVM direktyva) 17 straipsnio 1 dalies f punkto aiškinimu.

2 Šie prašymai buvo pateikti nagrinėjant pagal Prancūzijos teisę steigtos bendrovės *Dresser-Rand SA*

(toliau – Dresser-Rand France) ir Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli di Genova gin?? d?l pataisyt? pranešim? d?l nesumok?to prid?tin?s vert?s mokes?io už 2007 ir 2008 mokestinius metus (toliau – PVM) išieškojimo.

Teisinis pagrindas

S?jungos teis?

3 PVM direktyvos 14 straipsnyje nustatyta:

„1. „Preki? tiekimas“ – teis?s, kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu, perdavimas.

2. Be 1 dalyje nurodyto sandorio, preki? tiekimu laikomas bet kuris iš ši? sandori?:

<...>

c) preki? perdavimas pagal sutart?, kurioje numatoma, kad perkant arba parduodant yra mokamas komisinis atlyginimas.

<...>“

4 Šios direktyvos 17 straipsnis išd?styta taip:

„1. Jei prekes, sudaran?ias apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turto dal?, šis asmuo perveža ? kit? valstyb? nar?, šis pervežimas laikomas preki? tiekimu už atlyg?.

„Pervežimas ? kit? valstyb? nar?“ – kilnojamojo materialiojo turto siuntimas ar gabenimas ? paskirties viet? už valstyb?s nar?s, kurioje yra turtas, teritorijos rib?, bet Bendrijos teritorijoje, kai gabenim? ar siuntim? savo verslo tikslais atlieka apmokestinamasis asmuo arba tai atliekama jo vardu.

2. Pervežimu ? kit? valstyb? nar? n?ra laikomas preki? siuntimas ar gabenimas, kai vykdomi šie sandoriai:

<...>

f) paslaugos teikimas apmokestinamajam asmeniui, kai su atitinkamomis prek?mis susij?s darbas faktiškai atliekamas valstyb?s nar?s teritorijoje, kurioje baigiasi preki? siuntimas ar gabenimas, jeigu po to prek?s gr?žinamos tam pa?iam apmokestinamajam asmeniui ? valstyb? nar?, iš kurios jos buvo išsi?stos ar išgabentos;

<...>

3. Jei kuri nors iš 2 dalyje nurodyt? tinkamumo s?lyg? nebetenkinama, laikoma, kad prek?s buvo pervežtos iš vienos valstyb?s nar?s ? kit?. Tokiais atvejais pervežimas laikomas ?vyk?s tuo momentu, nuo kurio s?lyga nebetenkinama.“

5 Šios direktyvos 20 straipsnyje nustatyta:

„Preki? ?sigijimas Bendrijos viduje“ – teis?s disponuoti kilnojamuoju materialiuoju turtu kaip savininkui ?sigijimas, kai prekes ?sigyjan?iam asmeniui ? kit? valstyb? nar? nei t?, iš kurios prek?s yra išsi?stos ar išgabentos, siun?ia ar gabena pardav?jas arba prekes ?sigyjantis asmuo ar kitas asmuo pardav?jo ar prekes ?sigyjan?io asmens vardu.

Jei neapmokestinamasis juridinis asmuo ?sigytas prekes siun?ia ar gabena iš tre?iosios teritorijos

ar trečiosios šalies ir jas importuoja ? kit? valstyb? nar?, kurioje n?ra užbaigiamas prekų siuntimas ar gabenimas, laikoma, kad šios prekų buvo siųstos ar gabentos iš importo valstybų narų. Ta valstyb? nar? importuotojui, pagal 201 straipsn? paskirtam ar pripažintam asmeniui, kuriam tenka prievol? sumok?ti PVM, suteikia teis? susigr?žinti už prekių import? sumok?t? PVM, jeigu importuotojas ?rodo, kad jo prekų ?sigijimas buvo apmokestintas PVM valstyb?je nar?je, kurioje baig?si prekų siuntimas ar gabenimas.“

6 Tos pačios direktyvos 22 straipsnyje prekų ?sigijimu už atlyg? Bendrijos viduje laikomas „prekų panaudojimas apmokestinamojo asmens verslo tikslais, jei tas prekes apmokestinamasis asmuo arba kitas asmuo jo vardu atsiunt? arba atgabeno iš kitos valstybų narų, kurioje jos buvo pagamintos, išgautos, apdorotos, nupirktos ar ?sigytos, kaip apibr?žta 2 straipsnio 1 dalies b punkte, arba ? kuri? tas apmokestinamasis asmuo savo verslo tikslais jas importavo.“

Italijos teis?

7 1993 m. rugpj??io 30 d. Dekreto ?statymo Nr. 331 d?l mokesčių nuostat? ?vairiose srityse suderinimo (GURI Nr. 203, 1993 m. rugpj??io 30 d., p. 12) 38 straipsnyje „Prekių ?sigijimas Bendrijos viduje“ nustatyta:

„1. [PVM] taikomas prekųms Bendrijos viduje, kai jos valstybųs teritorijoje ?sigyjamoms savo ?monųs, meno ar profesinei veiklai vykdyti arba bet koku atveju ?sigyjamoms valstybųs teritorijoje apmokestinamų? juridini? asmenų, asociacijų arba kitų organizacijų, numatyt? 1972 m. spalio 26 d. Respublikos prezidento dekreto Nr. 633 [(GURI *supplemento ordinario* Nr. 292, 1972 m. lapkričio 11 d., toliau – Dekretas Nr. 633)] 4 straipsnio ketvirtoje pastraipoje.

2. „Prekių ?sigijimas Bendrijos viduje“ – tai pagal atlygintin? sandor? teisųs disponuoti kilnojamuoju turtu arba bet kokia kita materialia?ja teise kaip savininkui ?sigijimas, kai prekes ? valstybųs teritorij? iš kitos valstybųs narųs siun?ia ar gabena pardav?jas, kaip apmokestinamasis asmuo, arba prekes ?sigyjantis asmuo ar kitas asmuo j? vardu.

3. Prekių ?sigijimu Bendrijos viduje taip pat laikoma:

<...>

b) kai prekes ? valstybųs teritorij? iš kitos valstybųs narųs ?veža apmokestinamasis asmuo arba tai padaroma jo vardu. Ši nuostata taip pat taikoma ?monei, siun?ian?iai arba gabenan?iai ? valstybųs teritorij? prekes iš kitos ?monųs, kurios veikl? vykdo tas pats asmuo kitoje valstyb?je nar?je;

c) kai neapmokestinamieji juridiniai asmenys, asociacijos ir kitos organizacijos, numatytos [Dekreto Nr. 633] 4 straipsnio ketvirtoje pastraipoje, atlieka 2 dalyje numatyt? prekių ?sigijim?;

d) kai ? valstybųs teritorij? iš kitos valstybųs narųs c punkte min?ti asmenys atveža prekes, kurias jie prieš tai atsivež? iš kitos valstybųs narųs, arba tai padaroma j? vardu.

<...>

5. Prekių ?sigijimu Bendrijos viduje nelaikoma:

a) kai ? valstybųs teritorij? ?vežamos prekųs perdirbti arba su jomis atliekamos ?prastinųs tvarkymo operacijos, kaip tai suprantama pagal atitinkamai [1985 m. liepos 16 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1999/85 d?l laikinojo ?vežimo perdirbti procedūros (OL L 188, p. 1)] 1 straipsnio 3 dalies h punkt? ir [1988 m. liepos 25 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2503/88 d?l muitinųs sand?li? (OL L 225, p. 1)] 18 straipsn?, jei prekes apmokestinamasis asmuo

7. Arsigyjan?iam asmeniui gr?žina ? valstyb? nar?, iš kurios jos buvo išsi?stos ar išgabentos, arba kitas asmuo jo vardu jas nusiun?ia arba nugabena ? kit? valstyb? nar? arba už Bendrijos rib?; kai ? valstyb?s teritorij? ?vežamos prek?s, kurios laikinai naudojamos paslaugoms teikti arba kurioms, jei jos b?t? importuotos, b?t? taikoma laikino ?vežimo visiškai neapmokestinant importo muitais proced?ra;

<...>

7. Mokestis n?ra mok?tinas, kai valstyb?s teritorijoje kitos valstyb?s nar?s apmokestinamasis asmuo ?sigyja Bendrijos viduje prek?, šio apmokestinamojo asmens ?sigyt? kitoje valstyb?je nar?je ir po to atsi?st? arba atgabent? ? valstyb?s teritorij? jo apmokestinamiesiems teisi? per?m?jams arba [Dekreto Nr. 633] 4 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytiems juridiniams asmenims, apmokestinamiems už prek? ?sigijim? Bendrijos viduje, nes šiems teisi? per?m?jams arba juridiniams asmenims tenka prievol? mok?ti mokest?, susijus? su tiekimu.

8. Neatsiskleidusio tarpininko atliktas prek? ?sigijimas Bendrijos viduje laikomas atliktu paties apmokestinamojo asmens.“

8 Dekreto Nr. 633 8 straipsnio „Tiekimas eksportuoti“ numatyta:

„Neapmokestinamu tiekimu eksportuoti laikomas:

a) prek? tiekimas, ?skaitant per tarpininkus, jas išsiun?iant arba išgabenant už Europos ekonomin?s bendrijos teritorijos rib?, atliekamas prek? tiek?j? ar tarpinink? arba j? vardu, ?skaitant vykdant j? teisi? per?m?j? arba tarpinink? nurodymus. Teisi? per?m?jo, paties prek? tiek?jo arba tre?i?j? asmen? s?skaita gali b?ti atliekami su prek?mis susij? apdirbimo, pakeitimo, montavimo, surinkimo arba pritaikymo prie kit? prek? darbai <...>

b) prek? tiekimas, teisi? per?m?jui nerezidentui arba jo vardu jas išgabenant arba išsiun?iant už Europos ekonomin?s bendrijos teritorijos rib? per 90 dien?, išskyrus prekes, skirtas ?rengti, apr?pinti kuru pramog? laivus, priva?ius orlaivius ar kitas asmeniniams poreikiams tenkinti naudojamas transporto priemonės arba papildyti j? atsargas, bei prekes, išgabenas asmeniniame keleivio bagaže už Europos bendrijos teritorijos rib?; eksporto s?skaitos fakt?ros kopija turi b?ti patvirtinta muitin?s arba pašto skyriaus antspaudu;

c) prek? tiekimas, ?skaitant per tarpininkus, išskyrus pastatus ir žem? statybai bei paslaug? teikim? asmenims, kurie tiek? prekes eksportuoti arba vykd? sandor? Bendrijos viduje ir kurie šiuo pagrindu pasinaudojo galimybe ?sigyti, ?skaitant per tarpininkus, arba importuoti prek? arba paslaug? nemokant mokes?io.

C punkte numatytas prek? tiekimas arba paslaug? teikimas atliekamas nemokant mokes?io a punkte nurodytiems asmenimis, jei tai rezidentai, ir asmenims, užtikrinantiems pirmesn?s pastraipos b punkte nurodyt? prek? tiekim? remiantis j? rašytiniu patvirtinimu ir j? atsakomybe, taikant min?tuose punktuose numatyt? vis? tiekim?, kurie buvo atlikti ši? asmen? per ankstesnius kalendorinius metus, bendros sumos rib?. Teisi? per?m?jai ir tarpininkai gali kartu naudotis šia suma prek?ms, kurios per šešis m?nesius nuo j? patiekimo eksportuojamos originalios b?kl?s, arba kitoms prek?ms ar paslaugoms ?sigyti iki sumos, kuri vis d?lto neviršija šios sumos ir jiems patiekt? prek? per tuos pa?ius metus skirtumo pagal a punkt? <...>“

Pagrindin? byla ir prejudiciniai klausimai

9 *Dresser-Rand France* gamina pramoninius gamtini? dujų kompresorius.

10 Vykdydama veikl? *Dresser-Rand France* sudar? sutart? su galutine kliente – Ispanijos

bendrove dėl sukomplektuotų prekių tiekimo. Vykdydama šią sutartį ji naudojo kompresorius, kuriuos *Dresser-Rand Italia Srl* (toliau – *Dresser-Rand Italie*) importavo iš savo padalinio, esančio Kinijoje.

11 *Dresser-Rand France* vežė iš Prancūzijos į Italijos teritoriją kai kurias sudedamąsias dalis, kurių reikia norint naudoti importuotus kompresorius. Vėliau ji su *FB ITMI Spa* (toliau – *FB ITMI*), Italijoje steigtu subrangovu, sudarė sutartį dėl kitų sudedamųjų dalių, kurių reikia, kad atitinkamos prekės veiktų ir būtų instaliuotos galutiniam klientui, tiekimo. Galiausiai, *FB ITMI* tiesiogiai išsiuntė sukomplektuotas prekes galutiniams klientams *Dresser-Rand Italie*, kuri veikia kaip *Dresser-Rand France* atstovė mokesčių mokėjimo tikslais, vardu ir sąskaita.

12 *FB ITMI* išrašė *Dresser-Rand Italie* sąskaitą faktūrą už operacijas, susijusias su komplektavimo ir papildomomis pritaikymo paslaugomis ir su atitinkamų prekių tiekimu. *Dresser-Rand Italie*, kaip *Dresser-Rand France* atstovė mokesčių mokėjimo tikslais, išrašė sąskaitą faktūrą už visas galutiniam klientui pristatytas prekes.

13 Remdamasi prastai eksportu užsiimančio asmens statusu, *Dresser-Rand Italie*, veikdama kaip *Dresser-Rand France* atstovė mokesčių mokėjimo tikslais, manė, kad pagal Dekreto Nr. 633 8 straipsnio 1 dalies c punktą ir 2 straipsnį ji galėjo įsigyti *FB ITMI* tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų nemokėdama PVM, ir tai gināja mokesčių administratorius. Kadangi prastai eksportu užsiimančio asmens kvalifikavimas priklauso nuo prekių iš Prancūzijos į Italiją pervežimo kvalifikavimo, šalis pagrindinėje byloje nesutaria dėl pastarojo kvalifikavimo.

14 Taigi *Dresser-Rand France* mano, kad kompresorių pervežimas iš Prancūzijos į Italiją „prilyginamas prekių įsigijimui Bendrijos viduje pagal [PVM] Direktyvos 17 straipsnio 1 dalį“. Ji taip pat patikslina, kad sukomplektuotų prekių pardavimas galutiniam klientui iš Italijos teritorijos – tai prekių tiekimas Bendrijos viduje.

15 *Agenzia delle Entrate, Direzione Provinciale, Ufficio Controlli di Genova* nurodo, kad prekių gabenimui iš Prancūzijos į Italiją taikomas šios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktas, todėl jam taikoma sąlyginio neapmokestinimo sistema, numatyta 1993 m. rugpjūčio 30 d. Dekreto įstatymo Nr. 331 dėl mokesčių nuostatų, kuriuose srityse suderinimo 38 straipsnio penktos pastraipos a punkte. Iš tiesų ji teigia, kad *Dresser-Rand France* ir *FB ITMI* sudarytos sutarties dalykas – ne prekių tiekimas, bet paslaugų teikimas. Todėl šioje sutartyje numatyta operacija negali būti prilyginama prekių tiekimui, kaip jis suprantamas pagal minėtos direktyvos 17 straipsnio 1 dalį.

16 Pagrindinėje byloje *Dresser-Rand France* gināja sąlyginio neapmokestinimo sistemos taikymą, nes, pirma, *FB ITMI* veikla – iš esmės gaminti ir tiekti prekes ir, antra, į Italijos teritoriją vežtos prekės nėra grąžinamos valstybės narė, iš kurios jos buvo vežtos, skirtingai, nei tai numatyta PVM direktyvoje šios sistemos taikymo tikslais.

17 Šiomis aplinkybomis *Commissione tributaria provinciale di Genova* (Genujos provincijos mokesčių ginčų komisija) nusprendė sustabdyti bylą nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui pateikti šiuos prejudicinius klausimus, kurie vienodai išdėstyti bylose C-606/12 ir C-607/12:

„1. Ar prekių vežimo iš vienos valstybės narės į Italijos teritoriją, siekiant patikrinti, ar jos suderinamos su nacionalinėje teritorijoje gydomis prekėmis, operacija, jeigu su vežtomis į Italiją prekėmis neatliekami jokie su jomis susiję darbai, gali būti priskirta prie sąvokos „su prekėmis susijęs darbas“, vartojamos [PVM] direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punkte, ir šiuo atžvilgiu yra svarbu nustatyti, kokias operacijas vykdo *FB ITMI* ir [*Dresser-Rand Italie*]?

2. Ar [PVM] direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad juo

draudžiama pagal nacionalinį teisės aktus arba valstybių narių praktiką nustatyti, kad prekės siuntimas ar gabenimas nėra laikomas pervežimu ? kitų valstybių narių, išskyrus atvejį, kad prekės grąžinamos ? valstybių narių, iš kurios jos buvo išsiųstos ar išgabentos“

18 2013 m. sausio 28 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi bylos C-606/12 ir C-607/12 buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma rašytinė ir žodinė proceso dalys ir priimtas galutinis sprendimas.

Dėl prejudicinių klausimų

Pirminės pastabos

19 Iš sprendimų dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą ir iš šalių pateiktų pastabų matyti, kad galimai painiojama „prekių tiekimo“ sąvoka, apibrėžta PVM direktyvos 14 straipsnyje, su „prekių įsigijimo Bendrijos viduje“ sąvoka, apibrėžta šios direktyvos 20 straipsnyje.

20 Iš tiesų, kaip tai patvirtinama šio sprendimo 14 punkte, keletą kartų nurodoma „prekių įsigijimo Bendrijos viduje“ sąvoka siejama su minėtos direktyvos 17 straipsnio 1 dalimi, nors ši sąvoka tvirtinta tos pačios direktyvos 21 straipsnyje.

21 Taigi PVM direktyvos 17 straipsnio 1 dalyje tam tikri prekių pervežimo atvejai prilyginami prekių tiekimui Bendrijos viduje ir jie nėra niekaip susijusi su prekių įsigijimu Bendrijos viduje.

22 Todėl reikia manyti, kad šie klausimai yra susiję ne su „prekių įsigijimo Bendrijos viduje“ sąvoka, o su „prekių pervežimo“ sąvoka, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvos 17 straipsnį.

Dėl antrojo klausimo

23 Antruoju klausimu, kurį reikia nagrinėti pirmą, prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiama pagal nacionalinį teisės aktus arba valstybių narių praktiką nustatyti, kad prekės siuntimas ar gabenimas nėra laikomas pervežimu ? kitų valstybių narių, išskyrus atvejį, kai atitinkamos prekės grąžinamos ? valstybių narių, iš kurios jos buvo išsiųstos ar išgabentos.

24 Pirmiausia reikia remtis PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punkto tekstu, kuriame aiškiai numatyta, kad siuntimas savo verslo tikslais, kai vykdomas paslaugos teikimas apmokestinamajam asmeniui, nėra laikomas prekės pervežimu ? kitų valstybių narių, jeigu vėliau ši prekė grąžinama tam pačiam apmokestinamajam asmeniui ? kilmės valstybių narių, t. y. valstybių narių, iš kurios ji buvo išsiųsta.

25 Taigi šios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktui taikyti aiškiai taikoma sąlyga, kad prekė būtų grąžinama ? kilmės valstybių narių.

26 Be to, reikia pažymėti, kad PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalyje išvardyti atvejai (tarp jų yra ir f punkte tvirtintas atvejis), kurie nepatenka ? „pervežimo ? kitų valstybių narių“ sąvoką, tvirtintą minėtos direktyvos 17 straipsnio 1 dalyje.

27 Taigi iš pačios PVM direktyvos 17 straipsnio struktūros ir teksto matyti, kad jo 2 dalyje tvirtintas baigtinis išimtinis atvejis, kurie dėl to turi būti aiškinami siaurai, sąrašas (pagal analogiją žr. 2013 m. gegužės 16 d. Sprendimo *TNT Express Worldwide*, C-169/12, 24 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

28 Galiausiai reikia priminti, kad šioje direktyvoje tvirtintos prekybos Bendrijos viduje apmokestinimo PVM pereinamojo laikotarpio schemos tikslas yra perduoti mokesťines pajamas

valstybei narei, kurioje patiekto prekės buvo galutinai vartojamos (žr., be kita ko, 2010 m. balandžio 22 d. Sprendimo *X ir fiscale eenheid Facet-Facet Trading*, C-536/08 ir C-539/08, Rink. p. I-3581, 30 punktų ir 2010 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *X*, C-84/09, Rink. p. I-11645, 22 ir 31 punktus). Taigi tos pačios direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punkte tvirtina išimtis turi būti aiškinama, be kita ko, atsižvelgiant į šį tikslą.

29 Vadinas, pagal pirmesniame šio sprendimo punkte nurodytą apmokestinimo paskirties valstybėje narėje principą PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad juo remiantis negalima prekės tiekimu Bendrijos viduje laikyti prekės pervežimo į kitą valstybę narę tik su sąlyga, jog ši prekė būtų laikinai šioje valstybėje narėje ir yra skirta būti vėliau grąžinama į kilmės valstybę narę.

30 Iš tiesų, tik kai prekė pervežama į kitą valstybę narę siekiant ne galutinai ją suvartoti šioje valstybėje narėje, o atlikti su ja susijusius pakeitimo darbus ir vėliau grąžinti į kilmės valstybę, toks pervežimas neturi būti laikomas prekės tiekimu Bendrijos viduje.

31 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, prekės grąžinimas apmokestinamajam asmeniui į valstybę narę, iš kurios ši prekė iš pradžių buvo išsiųsta arba išgabenta, turi būti laikomas būtina PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punkto taikymo sąlyga.

32 Todėl į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip: PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad siekiant, jog prekės siuntimas arba gabenimas nebūtų laikomas vežimu į kitą valstybę narę, ši prekė, atlikus su ja susijusius darbus valstybėje narėje, kurioje baigėsi šios prekės siuntimas arba gabenimas, turi būti būtina grąžinama apmokestinamajam asmeniui į valstybę narę, iš kurios ji iš pradžių buvo išsiųsta arba išgabenta.

Dėl pirmojo klausimo

33 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad iš vienos valstybės narės į kitos valstybės narės teritoriją pervežtų prekės patikrinimas, ar jos suderinamos su nacionalinėje teritorijoje gydomis kitomis prekėmis, jeigu su pervežtomis prekėmis neatliekami jokie darbai, gali būti priskirtas prie sąvokos „su prekėmis susijęs darbas“, kaip ji suprantama pagal šią nuostatą.

34 Reikia priminti, kad atsižvelgiant į nacionalinį teismą ir Teisingumo Teismo teisminių funkcijų atskyrimą, numatytą SESV 267 straipsnyje, nors Teisingumo Teismas priima sprendimą iš principo neprivaldamas nagrinėti aplinkybių, kurios paskatino nacionalinius teismus pateikti jam klausimus ir į kurias atsižvelgiant ketinama taikyti paprašytas išaiškinti Sąjungos teisės nuostatas, tačiau yra visiškai atvirkščiai, jei, be kita ko, Sąjungos teisės nuostata, kurią jo prašoma išaiškinti, akivaizdžiai negali būti taikoma (šiuo klausimu žr. 1990 m. spalio 18 d. Sprendimo *Dzodzi*, C-297/88 ir C-197/89, Rink. p. I-3763, 39 ir 40 punktus ir 2007 m. birželio 14 d. Sprendimo *Telefónica O2 Czech Republic*, C-64/06, Rink. p. I-4887, 22 ir 23 punktus).

35 Taigi, kaip buvo pažymėta šio sprendimo 32 punkte, prekės grąžinimas apmokestinamajam asmeniui į valstybę narę, iš kurios ši prekė iš pradžių buvo išsiųsta arba išgabenta, turi būti laikomas būtina PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punkto taikymo sąlyga.

36 Iš sprendimą dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėse bylose nagrinėjamos prekės nebuvo grąžintos į kilmės valstybę narę, t. y. Prancūzijos Respubliką, po to, kai buvo atlikti su jomis susiję darbai Italijoje.

37 Kadangi prekės grąžinimo į kilmės valstybę narę sąlyga nevykdyta, pagrindinėse bylose

PVM direktyvos 17 straipsnio 2 dalies f punktas netaikomas.

38 Todėl ? pirm? klausim? atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

39 Kadangi šis procesas pagrindin?s bylos šalims yra vienas iš etap? prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikuso teismo nagrin?jamoje byloje, bylinėjimosi išlaid? klausim? turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastab? pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyr? min?tos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (septintoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtin?s vert?s mokes?io bendros sistemos 17 straipsnio 2 dalies f punktas turi būti aiškinamas taip, kad siekiant, jog prek?s siuntimas arba gabenimas nebūt? laikomas pervežimu ? kit? valstyb? nar?, ši prek?, atlikus su ja susijusius darbus valstyb?je nar?je, kurioje baig?si šios prek?s siuntimas arba gabenimas, būtinai turi būti gr?žinama apmokestinamajam asmeniui ? valstyb? nar?, iš kurios ji iš pradži? buvo išsi?sta arba išgabenta.

Parašai.

* Proceso kalba: ital?.